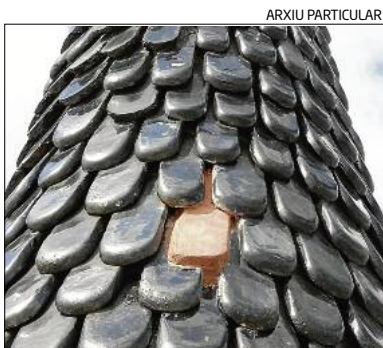

GEMMA CAMPS

Prunés al costat de l'encapçalament

ARXIU PARTICULAR

Una de les escames reconstruïdes

ARXIU PARTICULAR

Un operari netejant les escames més grans, a la base de la cúpula

ARXIU PARTICULAR

Els treballs de pintura s'han fet amb esmalt en fred

amb acabat ceràmic i esmaltades amb fred. L'operació ha consistit a retirar les peces trencades i fer les noves *in situ*. Apunta que només ha calgut fer-ne de noves el 3%, de les prop de 5.000 escames, unes 145.

Una bola de discoteca

Com a anècdota, l'arquitecte explica que la bola negra que hi ha al capdamunt de la cúpula, originàriament era de ceràmica, però que es va trencar l'any 1986, aprofitant les actuacions que es van fer a l'edifici, la van substituir per una bola de discoteca d'aquelles amb mirallets pintada de color negre perquè fer-ne una com la que hi havia hauria costat molt de trobar. En aquesta nova intervenció el que s'ha fet ha estat pintar-la de nou. Els treballs per restaurar la punxa de l'edifici ha comportat un mes de feina.

Una casa que Oms va fer per encàrrec

▶ La Buresa és un edifici projectat el 1905 per Ignasi Oms i Ponsa, considerat l'arquitecte més important del modernisme manresà, per encàrrec de la família Torrents, que va ser una de les nissagues industrials més importants de la capital del Bages. El nom popular és degut a la muller del propietari: Antònia Burés. Va ser concebuda com una casa palau neogòtica. Consta de dues torres laterals i un cos central, amb tribuna al primer pis, coronat amb quatre pinacles i una imatge del Sagrat Cor. Alguns pisos han conservat la decoració originalment modernista.

Un mirador a la banda on no van arribar a construir la torre

G. C. | MANRESA

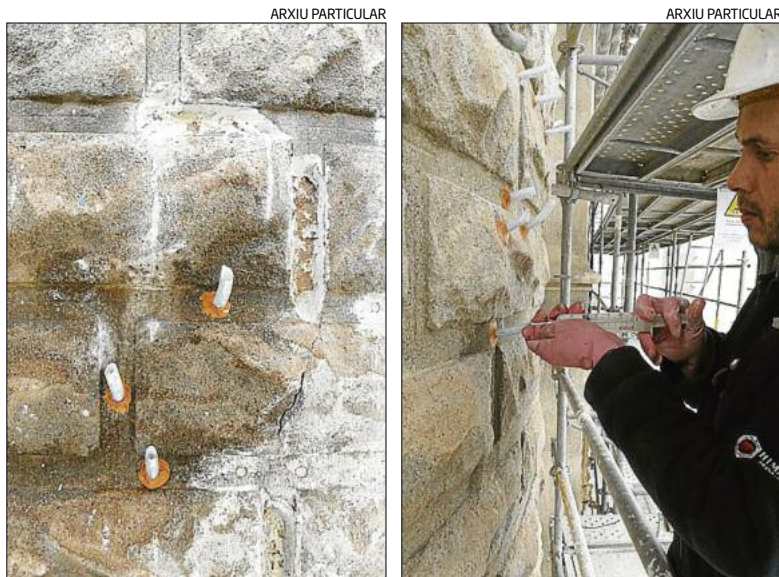
■ Una de les vistes més espectaculars del centre de Manresa és, sens dubte, la que ofereix ca la Buresa. En concret, la base rodona que va quedar a la banda dreta de l'edifici, on havia d'anar una punxa com la de l'esquerra que ara han restaurat.

Des d'aquest mirador privilegiat s'hi veu la Seu, la torre de Santa Caterina, el campanar de les Domini-

ques, la fàbrica Balcells –on hi ha el Conservatori de Música–, la plaça de Sant Domènec i la de Fius i Palà, el teatre Conservatori sencer, l'edifici de l'alberg per darrere i el de can Jorba...

Miquel Àngel Prunés, responsable de la restauració de la Buresa, explica que una opció que no descarten fins que no hi facin la punxa pendent és convertir-lo en un mirador on la gent pagui una entrada per pujar.

L'arrebossat, després com una crosta, s'adherirà amb el sistema de fa cent anys

ARXIU PARTICULAR

ARXIU PARTICULAR

A l'esquerra, els tubs que han posat a l'arrebossat per introduir la barreja líquida (a la dreta) amb la qual s'elimina la pols i per tornar-lo a enganxar

G. C. | MANRESA

■ A banda de restaurar la cúpula, l'actual fase d'obres a la Buresa passa per estabilitzar i restaurar tota la façana que hi ha a la part esquerra de l'edifici fins a la tribuna principal. Aquesta tasca, explica l'arquitecte Miquel Àngel Prunés, s'està portant a terme amb el mateix sistema artesanal utilitzat fa més d'un segle, que és quan es va construir l'edifici.

El principal problema amb què han topat els operaris és que l'estucat està desenganxat de la paret, com si fos una crosta, la qual cosa en fa perillar l'estabilitat. Hi havia l'opció de tirar-lo a terra, però és molt costosa perquè no és un estucat qualsevol: és molt gruixut i està esculpit per fer l'efecte de maons. Una altra opció passava per ancorar-lo amb uns tacs, i la tercera, que és la que s'ha triat, consisteix a netejar la base del mur i, una vegada neta, adherir-hi novament l'estucat.

Aquesta neteja s'executa amb una dissolució especial d'aigua i alcohol amb productes naturals que s'introdueix amb uns tubs a través de l'arrebossat per arribar fins a la base de la paret, de manera que es pugui arrossegar amb el líquid tota la brutícia acumulada a sota. Una vegada s'ha netejat la base per garantir que l'operació d'enganxar l'arrebossat

amb la paret sigui efectiva, el pas següent és omplir unes cànules especials, en aquest cas, amb un morter de calç hidràulica i introduir-lo entre l'arrebossat i la paret perquè tornin a quedar adherits.

Les fases de la restauració

El mal estat en què es troba la Buresa va requerir dues intervencions d'urgència, el 2009 i el 2012. En moments puntuals van caure trossos de l'edifici al carrer, un avís clar que calia no abandonar-lo per evitar mals majors. A final del 2013 es va encarar la primera fase d'una ambiciosa restauració que s'anirà fent a mesura que hi hagi disponibilitat pressupostària, tenint en compte que paguen els veïns. Aquella primera fase es va concentrar en la façana que dóna al carrer del Born, que és la que estava més malmesa. Va costar 130.000 euros (incloent-hi una subvenció de 20.000 euros de l'Ajuntament) i va durar quatre mesos. A la que s'està executant ara, la seguirà una altra que afectarà l'altra cantonada de l'edifici pel carrer de Sant Tomàs fins al límit de la tribuna, i que es volia que inclogués la construcció de la punxa superior. La següent es concentrarà en la tribuna i encara n'hi hauria una darrera per rehabilitar els murs interiors de la casa.

GEMMA CAMPS

La base de la cúpula de la banda dreta que va quedar pendent

LES ALTRES CÚPULES

ARXIU

Casa Lluvià, Arquitecte Oms, 5

GEMMA CAMPS

Carrer d'Àngel Guimerà, 1-3

GEMMA CAMPS

Carrer de Jaume I, 13

GEMMA CAMPS

Carrer de les Piques, 7

GEMMA CAMPS

Carrer de les Piques, 17

GEMMA CAMPS

Carrer dels Tres Roures, 1